

Guðfagri ljómi, geislann þinn bjarta
gráta mun jörðin með társtirnda brá.
Seg hverju blómi, seg hverju hjarta:
“Senn skín þinn morgunn við himinfjöll blá.”
Hníg þú nú, guðssól, að helgum beði
harmdögg mun breytast í fegins tár;
kvöldhryggðin ásthrein til árdags gleði
upprís við dýrðar morgunsár.

Bechgaard - Steingrímur Thorsteinsson,

MOLDUN

Almennur söngur

Allt eins og blómstrið eina
upp vex á sléttri grund
fagurt með frjóvgun hreina
fyrst um dags morgunstund,
á snöggu augabragði
af skorið verður fljótt,
lit og blöð niður lagði, -
líf mannlegt endar skjótt.

Ég lifi í Jesú nafni,
í Jesú nafni' eg dey,
þó heilsa' og líf mér hafni,
hræðist ég dauðann ei.
Dauði, ég óttast eigi
afl þitt né valdið gilt,
í Kristi krafti' eg segi:
Kom þú sæll, þá þú vilt.

Hallgrímur Pétursson

BLESSUN

EFTIRSPIL

Fram í heiðanna ró

Daniel E. Kelley

*Prestur: Sr. Þráinn Haraldsson
Organisti: Sveinn Arnar Sæmundsson
Kammerkór Akranes Kirkju
Útfararþjónusta Akranes Kirkju*

Ástvinir þakka vinsemd og hlýhug

Svana Jónsdóttir

*Fædd 18. ágúst 1939
Dáin 17. október 2020*

*Útför frá Akranes Kirkju
þriðjudaginn 27. október 2020*

FORSPIL

BÆN

Sunnan yfir sæinn breiða
sumarylinn vindar leiða
draumalandið himinheiða
hlær og opnar skautið sitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt! obbbb

Gakk þú út í græna lundinn,
gáðu fram á bláu sundin
mundu að það er stutt hver stundin
stopult jarðneskt yndið þitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt!

Allt hið liðna er ljúft að geyma,
láta sig í vöku dreyma. ?
Sólskinsdögum síst má gleyma
segðu engum manni hitt.

Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað mitt!
Valgeir Guðjónsson – Jóhannes úr Kötlum

RITNINGARORÐ

Ég kveiki á kertum mínum
við krossins helga tré.
Í öllum sálum sínum
hinn seki beygir kné.
Ég villtist oft af vegi.
Ég vakti oft og bað.
Nú hallar helgum degi
á Hausaskeljastað.

Í gegnum móðu og mistur
ég mikil undur sé.
Ég sé þig koma, Kristur,
með krossins þunga tré.
Af enni daggir drjúpa,
og dýrð úr augum skín.
Á klettinn vil ég krjúpa
og kyssa sporin þín.

Ég fell að fótum þínum
og faðma lífsins tré.
Með innri augum mínum
ég undur mikil sé.
Þú stýrir vorsins veldi
og verndar hverja rós.
Frá þínum ástareldi
fá allir heimur ljós.

*Guðrún Bóðvarsdóttir
Davíð Stefánsson frá Fagraskógi*

RITNINGARORÐ

Ó, hve létt er þitt skóhljóð,
Ó hve lengi ég beið þín,
það er vorhret á glugga,
napur vindur sem hvín,
en ég veit eina stjörnu,
eina stjörnu sem skín,
og nú loks ertu komin,
þú ert komin til mín.

Það eru erfiðir tímar,
það er atvinnuþref,
ég hef ekkert að bjóða,
ekki ögn sem ég gef,
nema von mína og líf mitt
hvort ég vaki eða sef,
þetta eitt sem þú gafst mér
það er allt sem ég hef.

En í kvöld lýkur vetri
sérhvers vinnandi manns,
og á morgun skín maísólin,
það er maísólin hans,
það er maísólin okkar,
okkar einingarbands,
fyrir þér ber ég fána
þessa framtíðarlands.

Jón Ásgeirsson - Halldór Laxness

GUÐSPJALL

Ég leit eina lilju í holti,
hún lifði hjá steinum á mel,
svo blíð og svo björt og svo auðmjúk,
og blettinn sinn prýddi hún vel.
Ég veit það er úti um engin
mörg önnur sem glitrar og skín.
Ég þræti ' ekki ' um litinn né ljómann,
en liljan í holtinu ' er mín.
:/:Þessi lilja ' er mín lifandi trú:/:
Hún er ljós mitt og von mín og yndi.
Þessi lilja ' er mín lifandi trú.

Og þó að í vindinum visni,
á völlum og engjum hvert blóm,
og haustvindar blási um heiðar,
með hörðum og deyðandi róm.
Og veturinn komi með kulda
og klaka og hríðar og snjó,
hún lifir í hug mér sú lilja,
og líf hennar veitir mér fró.
:/:Þessi lilja ' er mín lifandi trú:/:
Hún er ljós mitt og von mín og yndi.
Þessi lilja ' er mín lifandi trú.

Þýð. Þorsteinn Gíslason

MINNINGARORÐ

Þar sem englarnir syngja sefur þú,
sefur í djúpinu væra.
Við hin sem lifum, lifum í trú
að ljósið hjarta skæra veki þig
með sól að morgni,
veki þig með sól að morgni.

Faðir minn láttu lífsins sól
lýsa upp sorgmætt hjarta.
Hjá þér ég finn frið og skjól.
Láttu svo ljósið þitt hjarta
vekja hann með sól að morgni,
vekja hann með sól að morgni.

Drottinn minn faðir, lífsins ljós,
lát náð þína skína svo blíða.
Minn styrkur þú ert, mín lífsins rós,
tak burt minn myrka kvíða.
Þú vekur hann með sól að morgni,
þú vekur hann með sól að morgni.

Drottinn minn réttu sorgmæddri sál
svala líknarhönd
og slökk þú hjartans harmabál,
slít sundur dauðans bönd.
Svo vaknar hann með sól að morgni,
svo vaknar hann með sól að morgni.

Farðu í friði vinur minn kær.

Faðirinn mun þig geyma
um aldur og ævi þú verður mér nær,
aldrei ég skal þér gleyma.
Svo vöknum við með sól að morgni,
svo vöknum við með sól að morgni.

Bubbi Morthens

BÆN / FAÐIR VOR

Dagur er liðinn, dögk skín um völinn,
dottar nú þröstur á laufgrænum kvist.
Sefur hver vindblær, sól guðs við fjöllin
senn hefur allt að skilnaði kysst.
Dvel hjá oss, guðs sól, hverf ei með hraða,
himneskt er kvöld í þinni dýrð;
ljósgeislum tindrast lífsvonin glaða.
Lýs vorri sál er burt þú flýrð.